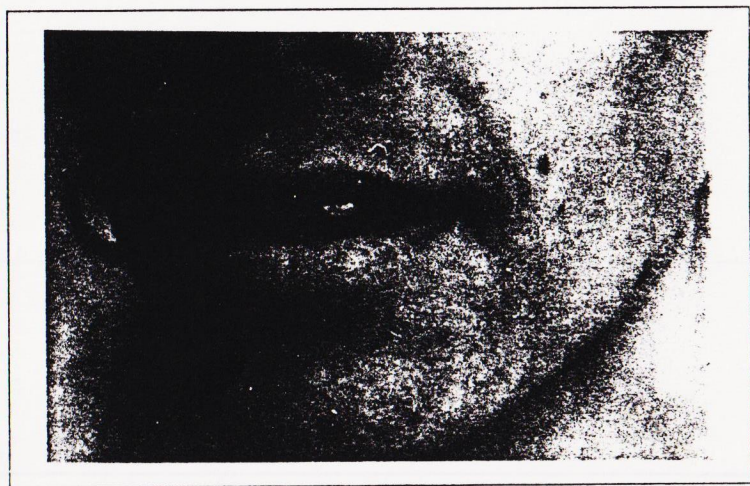

vychází jako festivalová
příloha časopisu
BROUČEK

Pátek, 22. dubna

*D/f*NOVINY

ČÍSLO PÁTÉ

Dobrý den. Už jsme hrozně líní, a tak bychom vás rádi poprosili o to, abyste si dnešní úvodník do předtištěné kolonky napsali sami. Jenom tam nezapomeňte zmínit poděkování Činohernímu studiu za to, že nám ochotně umožňují množit DIFNOVINY na své kopírce (ta naše už skoro nefunguje) a také se prosíme omluvte Petře Rychetské, že jsme její příspěvek bohužel zapomněli v Corsovém počítači a otiskneme jej tedy až zítra.

Díky.

Milí difové,

Váš redaktor

DIFNOVINY - deník divadelního festivalu soukromých škol DIFSOUŠ

Redakce: Tomáš Benda, Petr Michálek, Bob Čurkin, Jakub Brunner, Láďa Sedlák, Klára Špičková a Saša Nedvědický.
Fotografové: Martin Meduna a Jirka Široký.

S případnými (i **nevyžádanými**) příspěvky se můžete obracet na výše uvedené.

Adresa: Gymnázium Schola Ludus, Karla IV. 885, Ústí nad Labem 400 03, tel.:(047) 316 34, fax.:(047) nejní.

Upozorňujeme, že některé informace můžou pro nezavěšené působit desinformačně.

Průběh soutěže O cenu diváka

Nebudeme vás zdržovat dlouhými úvody, tu jsou výsledky za předvěrejšek:

Rodinná škola Olomouc "Den v rodině"

Směřících se.....	15
Mračících se.....	95
Výsledek.....	80

GSL

"Teda Petře, jako sorry..."

Směřících se.....	184
Mračících se.....	71
Výsledek.....	113

Biskupské gym. České Budějovice "Tři biblické příběhy"

Směřících se.....	23
Mračících se.....	17
Výsledek.....	6

České reál. gym. Č. Budějovice "Dobré nápady"

Směřících se.....	4
Mračících se.....	83
Výsledek.....	79

Sou. gym. Fr. Křížka Plzeň "Divadlo poesie"

Směřících se.....	23
Mračících se.....	22
Výsledek.....	1

Sou. gym. ALTIS Praha "Vyšetřování ztráty třídní knihy"

Směřících se.....	19
Mračících se.....	16
Výsledek.....	3

Biskupské gym. České Budějovice "Velikonoční hra"

Směřících se.....	4
Mračících se.....	3
Výsledek.....	1

Rodinná škola Olomouc "Proč se lidi nemaj rádi"

Směřících se.....	17
Mračících se.....	31
Výsledek.....	16

Na místě sedmém je tedy "Den v rodině" (-

80), na místě šestém "Dobré rady" (-79), na místě pátém "Proč se lidi nemaj rádi" (-16), na čtvrtém "Poesie" a "Velikonoční hra" (1), na místě třetím "Vyšetřování ztráty třídní knihy" (3), na místě druhém "Tři biblické příběhy" (6) a konečně na místě prvním "Teda Petře, jako sorry..." (113).

Výsledky za včerejší den:

Sou. gym. Havlířov "Černé světlo"

Směřících se.....	15
Mračících se.....	6
Výsledek.....	11

Gymnázium Jateční Ústí nad Labem "Kadiš za Naomi Ginsbergovou"

Směřících se.....	5
Mračících se.....	14
Výsledek.....	9

Sou. podnikatelská škola Kladno "8 a 1/2 Gastona"

Směřících se.....	7
Mračících se.....	10
Výsledek.....	3

Sou. gym. Havlířov "Vra-hle"

Směřících se.....	4
Mračících se.....	11
Výsledek.....	7

Na místě čtvrtém je "Kadiš za Naomi Ginsbergovou" (-9), na místě třetím "Vra-hle" (-7), na místě druhém "8 a 1/2 Gastona" (-3) a na místě prvním "Černé světlo" (11).

Celkové pořadí:

Na místě dvacátém "Jak vidím svět" (-81), na devatenáctém "Den v rodině" (-80), na osmnáctém "Dobré rady" (-79), na sedmáctém "Zrcadlo" (-68), na šestnáctém "Proč se lidi nemaj rádi" (-16), na patnáctém "Klyka" a "Veselé halucinace" (-14), na místě čtrnáctém "Dům na zbouření" (-10), na třináctém "Kadiš za Naomi Ginsbergovou" (-9), na dvanáctém "Vra-hle" (-7), na jedenáctém "8 a 1/2 Gastona" (-3), na desátém "Poesie" a "Velikonoční hra" (1), na devátém "Vyšetřování ztráty třídní knihy" (3), na osmém "Tři biblické příběhy" (6), na sedmém "Stopa" (7), na šestém "Černé světlo" (11), na místě pátém "O třech sestřích" (18), na místě čtvrtém "Tři sestry a jeden prsten" a "Břetislav a Jitka" (47), na třetím místě "Paměti Vituse Multiplexe" (59), na místě druhém "Magdaléna" (79) a na té nejvyšší příčce je "Teda Petře, jako sorry..." (113).

Kamila Brabcová a Saša Nedvěďický

Vra - hle

Soukr. gym. Havříov

Přide pán do školy a poudá: "Tak já sem tady na ten experiment." Pozvou tedy pár lidí z jedné třídy a sdělí jim, že onen příchozí pán je student, který provádí pozorování na studentech. Co je cílem tohoto sledování, nesmí nikomu bohužel říct. Takže druhá část hry je potom o tom, jak se studenti snaží získat z onoho pána různými způsoby informace o tom, proč s nimi ten experiment dělá. No, a nakonec z něj vyleze, že dělal experiment o tom, jak jsou ti lidé zvědaví. Jinak řečeno, jeho věčné zamlčování toho, proč je vlastně tam vedlo k tomu, že se ho lidé snažili "dostat" svou zvědavostí. Milí mladí přátelé, myšlenka to byla dobrá, ale já kdybych to svěroval hercům, tak by byli asi tak o pět let mladší. A zkuste na příště víc zahrát. Ahóh.

Bob Čurkin

Černé světlo

Soukr. gym. Havříov

Dost dobrý. Hluboká myšlenka, dobře zahraný, komunikace s publikem skvělá. A teď, o čem hra byla? Píše se rok 1999 a je silvestr. Blíží se začátek nového tisíciletí. Obrovský večírek, hudba, pití, zábava. "Ano a já jsem ráda, že mezi nás přišel i pan (Jéžíš, jak se menoval?), který je držitelem Nobelovy ceny za to, že vynalezl pilulku, po které už nikdy v životě nebudete mít rýmu." Všichni nakonec po půlnoci tuto pilulku symbolicky spolklí. Chvilí ještě koukali na ohňostroj, ale pak...rána. Na podiu se objevilo něco úžasného. Obrovskej průsvitnej igelit přes celou plochu visí odshora jako opona a za ním se zmitají lidé. Ti lidé jsou slepí. Po té pilulce jsou slepí. Po té pilulce, která měla být proti rýmě. Davová psychóza. Většina strhuje menšinu. Úlet. Najednou začnou lidé cpát do úst divákům pilulky proti kašli. "Po této pilulce již nikdy nedostanete kašel!" Ale co přijde? Umřeme po ní?

Bob Čurkin

8 a 1/2 Gastona

"...na věže chrámů." A refrén: "V ulici trpěly pahýly stromů, hleděly na střely..." Šmarjá, sorry, fakt sorry, tak pěkně jsem se zaposlouchal do příjemné a nekompromisně upřímné hudby Karla Kryla, že jsem si ani neuvědomil, že už jsem začal psát. Živý živý živ - a jéje! Slyšeli jste to? Tak toto je, vážení přátelkyne, únava. No ano, podobná té, co na mne lezla při prvních dvou obrazech představení 8 a 1/2 Gastona. To vám, lidičky, bola spočátku taká nuda - jen si představte: na jevišti šaškuje taková děsně votravná ženská (taková ta typická plnoštíhlá baba, na kterou ještě máme zaplatpánbůh dost času) a mele pořád dokola to samý, až to přestává být vtipné. Zmiňovaná osoba oplývá muži, což je zrovna v jejím případě více než zarážející, protože je to arogantní, namyšlená, ale cílevědomá voplizlá

stará bába mírně při těle. Škoda jen, že ten pojišťovák, co tam potom přišel a začal do ní hustit náky zamilovaný kecy, postrádal slepeckou hůlku a brejle, páč ta hra mohla nabýt úplně jiné úrovně a stát se pro obyčlověka pochopitelnější. To je však věc názoru. Jestli vám (hercům) mohu poradit, nebojte se trochu déle se pozdržet nad scénářem a škrtat, z hry vyčnívala spousta zbytečných replik. Jinak však musím podotknout, že se mi líbilky herecké výkony, škoda, že scénář se mi nelíbilky. Představení mělo zvláštní tvar, ale bylo to zbytečně zdoluhavý, místy trochu "ze suššího soudku", k zívání nutící UUAUUUU. Dobrou n....

Láda faraonoid Sedlák

Kadiš za Naomi Ginsbergovou

Státní gymnázium Jateční

Bohužel jsem toto téma neměl původně dostat, ale už je to tak přátelé. Rekl jsem, že se mi to líbilo tím, jak to bylo lidské. Ale po dohodě s jednou z porotyní jsem na něco přišel. Proč se pouštět do něčeho jenom proto, aby jsem mohl vylézt na podium, odkřičet to do světa a zase zalézt, když sám nevím o čem to vlastně je. Jatečníci, vy už víte sami (beseda). Jinak nou koment.

Bob Čurkin

Posledních pět minut života pana Trubky

PORG Praha

Proč neprospat posledních pět minut svého života? Ale zas na druhou stranu, proč s tím lžít na jevišti?

Bob Čurkin

Experiment pro dva

Vztahy mezi mužem a nemůžem, totiž ženou - humorně pojatá láska. To byla náplň večerejšího večerního představení v podání J.Michalové (úmyslně začínám tou něžnější polovinou) a P.Žáka (úmyslně končím tou méně něžnou polovinou). Je velká škoda, že jejich vystoupení proběhlo paralelně s Procitnutím jara, uvedeném v Cinoheráku. Díky tomuto faktu se v Corsu sešlo méně diváků, než jsme původně předpokládali. Nicvíce (nebo nicméně?) akteri, kteří byli všehovšudy dva, prodali vše, co v sobě měli a doufám, že ještě mají a mítí budou. Obdivuhodné byly proměny Petrova hlasu v přímé závislosti na změně charakteru té či oné postavy. Celá hra byla sranda, klidů pídlo bych se na ni podíval znovu. Ty brdo, a nechyběl ani sex! Možná právě proto mě to tolik upoutalo. Je to fajn, že se dneska hraje i o tak pěkných a diskutovaneých věcech jako je sex. No, zpátky k tvrdé realitě. Po skončení povedeného čísla (nyní již nemluví o sexu) jsme s

redaktorem státogympláckého Minimaxu požádali duo o interview. No, on ve své podstatě Honza kladl otázky, z kterýchžto se pak líhly odpovědi, a já jsem se pouze novinářsky přizíval za vydátelce spolupráce mého komplice Johna Diktafóna. A jestli je J.M. sehraný s P.Ž. alespoň tak dobře jako já se svým "diktafem", to už posuďte sami.

(M = my, J = J.M., P = P.Ž.)

M: Dobrý večer. Nebude vám vadit, když vás vyruším krátkým rozhovorem?

P: Nebude.

M: První otázka, taková klasická, jak se vám hrálo, jak se vám líbilo publikum?

P: Publikum se mi líbilo, protože se smálo, no a hrálo se mi taky dobře, protože se publikum smálo.

J: Mě se hrálo taky dobře, já jsem do publika moc neviděl, protože tam svítily reflektory, ale myslím, že tu mohlo být víc lidí.

M: Kdo je autorem hry a jak jste se k té hře vy dostali?

J: Původní scénář napsal Zdeněk Podskalský, jmenuje se to Návštěva mladé dámy, my jsme to ale hodně vyškrtali a dramatizaci s režii jsme si také udělali sami.

M: Jak dlouho už s touto hrou vystupujete, kde jste už byli a co děláte dál, jestli vystupujete s něčím jiným?

J: Tohle je ještě kočovný divadlo, to hrajeme v létě pro děti, to hrajem pohádky, kramářské písničky. Tohle byla vlastně repríza tohoto představení, premiéra byla v prosinci v Cinoheráku. A předtím jsme hráli Brejle Fiedlerovy (nebo Číslerovy ?) a to jsme hráli asi taky jenom čtyřikrát. Jako my dva, Divadlo dvou herců.

M: Jak dlouho spolu hrajete?

P: No, my spolu hrajeme už od druhého ročníku, tedy třetí až čtvrtý rok.

M: A myslíte si, že to takhle spolu potáhnete i dál?

P: No chtěl bych hrozně rád. Ted' nás spojuje jedna škola do konce tohoto roku a pak se vlastně uvidí, kam nás vítr zavane, jestli Jana půjde někam jinam nebo ne, takže nevím.

M: Děkujem za rozhovor,

LÁDA S. (FARAON)

Omluva Seiferťákům

Sorry, my samozřejmě víme, že náš nobelák se jmenoval Jaroslav, ale změna může být život. Nebo ne, přátelé?

Omluva Ondrovi

Ondro promiň, ale já si až zpětně uvědomuju, co sem tam vlastně psal. Beru to na sebe, ale hraje v tom roli taky trochu hlas lidu a moje únava. Ještě jednou sorry. Ale chtěl bych tě upozornit, že vůl nejsem, protože kouličky mám v šourku ještě pořád obě.

Larosové

Když jsem byl na večerním vystoupení P.Ža-

ka a J.Michalcové "Experiment pro dva", zahlédl jsem tam o přestávce skupinu mladých lidí. Přisedl si k nim a podle mnou oblíbeného dialektu jsem zjistil, že jsou z Moravy, konkrétně z Ostravy (to už mi samozřejmě museli říct) a ještě konkrétněji z Junior College Laros Ostrava. Vedle nich seděl i jejich průvodce, a tak jsem se lišácky zeptal:

-Jací jsou Larosáci, průvodče?

Skvělí.

-Jací jsou průvodci, Larosáci?

Perfektní, nemůžeme si vůbec stěžovat.

Tož to nemá cenu toto. Oni jsou jednoznačně domluvení. To přeci není možné. Počkal jsem si proto až všichni odejdou a když tam byl už jenom jeden, pustil jsem se do něj.

-Jak se ti zatím líbí toto představení?

Myslím, že je to perfektně zvládnuté, převtělování do různých rolí, špica.

-Kdy jste přijeli?

Přijeli jsme včera, 13.58 na vlakové nádraží Ústí-západ.

-Proč až tak pozdě?

Protože hrajeme až v pátek a taky spousta herců od nás mělo ještě nějaké problémy s přijímačkami na různé školy.

-Zvládnuto úspěšně?

Nevím. Výsledky jsou až v červnu.

-Přiblíž nám nějak vaši hru.

Já myslím, že když si diváci, kteří to chtěou vidět půjčí nebo vezmou bulletin, tak se tam o tom dočtou.

-Jak se vám líbí atmosféra festivalu?

Představení jsou dobrý, ale mohlo by se zorganizovat ještě něco bokem.

-Účastní se díla?

Ne. Přijeli jsme včera, takže ne.

-Kde spíte?

V Tmících.

-Jste spokojeni?

Nemůžeme si stěžovat, protože většinou se zdržujeme tady a jde jen o to přespání. Máme skvělé průvodce. Co chceme, to nám zařídí.

Už je to zase tu. Co mám dělat?

-Už jste měli zkoušku?

Měli.

-Jaká je tedy nálada?

Nálada je výborná, bouráme skály...

Museli jsme zkončit, všichni čurající už se vraceli do sálu. Poděkoval jsem samozřejmě slušně za rozhovor, tak, jak mě to učila maminka: "Děkuji."

Vychutnával jsem potom Experiment a pevně doufám, že mi po konci Larosáci nepoví, jak skvěle mají průvodce.

Petr Michálek

Milí čtenáři, ani si možná nedovedete představit, jak je někdy těžké začínat rozhovor. Pořád jsem se s tím v poslední době trápil. Moc jsem o tom přemýšlel. Moc. Ale nebylo to nic platné. Až tuhle mě něco napadlo. Ihned jsem vzal diktafon, vyrazil na chodbu a vyzpovídal prvního, koho jsem potkal. Všimněte si těch geniálních začátků!

Jindra

-Jakou máš funkci během festivalu?

Mám funkci dozorce skladu a obsluhu

zdviže.

-Jak jako dozorce skladu a obsluha zdviže hodnotíš tento festival? (Dobry, co?)

Bohužel jsem viděl asi jenom dvě hry. Během her totiž probíhají zkoušky.

-Jak probíhají zkoušky, jsou nějaké větší problémy?

Větší ne.

-Ty víš, co je v těch balících Velkých Hoštic?

Nevím.

-To je tajemství, že?

Možná jo.

-Chtěl bys to vědět?

Zatím ne.

Klára

-Jakou máš funkci během festivalu?

Funkci redaktorky a účastníka.

-Jak jako redaktorka a účastník hodnotíš tento festival? (Dobry, co?)

Moc se mi líbí. Úroveň těch představení je vyšší než minulý rok, ale minulý rok tu byli lepší lidé a všechno bylo takové uvolněnější. Teď je to všechno moc naplánované a už je přesnej řád, jak se co dělá a jak se dělat má.

-Ale díky tomu je také můj chyb než loni, ne? Jak by ses rozloučila s DIFSOUŠem jenom jednou větou?

Strašně se těším, až se zase uvidíme.

Petr

-Jakou máš funkci během festivalu?

Točím filmy, rozhovory, hlavně blbnu, seznamuji se s novými lidmi.

-Jak jako točič filmů, rozhovorů, hlavně blbec a seznamovací kaceřák hodnotíš tento festival? (Dobry, co?)

Co se týče vystoupení, tak ty mají různou úroveň. Některá mají úroveň jak obsahovou tak formální a některá jen tu formální nebo je tu obsahovou. Nebo nemají vůbec žádnou. Také se takové vyskytly. Kdybych to měl říct obecně, tak občas bych měl nějaké výtky k organizaci. Třeba na začátku některé soubory stály, neměly průvodce. Měnily se začátky představení nebo tak.

-Hodně také spolupracuješ s DIFnovinami, je to tak?

V podstatě ano.

-Jaká je ta spolupráce?

Je úžasná. Ty lidi tomu věnují obrovské kvantum času a obrovský kvantum sebe. Já je docela obdivuju.

-Ty jsi znal Schola ludus už před festivalem?

Pár lidí jsme tam ze základky znal. Jako školu jsem jí ale moc neznal.

-Šel bys na soukromej gympl?

Kdybych měl peníze, tak ano.

-Proč bys tam šel?

Připadá mi, že je tam lepší kontakt s učiteli a

snad i mezi třídami je větší kontakt. U nás se vytvářejí skupinky.

-Myslíš, že by Jatečka byla schopná tohle zorganizovat?

To je zajímavá a těžká otázka. Možná nebyla. Měla by větší problém se sháněním sponzorů, možná by snad... Ale jo, to by se našli lidi, kteří by tomu věnovali ten čas. Takže - byla by toho schopná.

Dobry, co?

Petr Michálek

Alice Meislová

jako služebná Shanet, Petrova sestra Palmel a jako ještě někdo...

Alice Meislová jako moje kamarádka, usměvavá holka z Děčína a jako odpovídající na mé dotěrné otázky.

-Jaké máš teď, v podstatě na konci festivalu pocity?

Můžu říct, že se mi některý představení líbily moc, některý představení se mi vůbec nelíbily. Většinou to ti lidé dělají rádi. Hrozně mě ale mrzí, že se trochu zhroutila ta atmosféra, protože ti diváci jsou takoví nesoucinní a bezohlední. Trošku.

-Proč myslíš?

Když hraju divadlo, tak se dokážu, i když jsem divák, hodně vcítit do role toho na jevišti. Jenomže když tam tvoří něco trapného, tak mě to hrozně mrzí, je mi ho hrozně líto. Ze začátku mě hodně deprimovalo, když kdykoliv se zatmělo, tak se ozval obrovský aplaus a přitom byl strašně nemístnej. Vůbec chybí taková nějaká etika. Když začne představení a lidé chodí půl hodiny po začátku, prochází se tam a baví se nahlas. Přejde mi to strašně líto.

-Takže zklamání?

Já nevím. Určitě mám radost z té naší hry, protože ten den byl skvělej. My jsme to zahráli, jak jsme to zahrát měli a bylo to prostě fajn. A ty diváky, který jsou tak strašně bezohledný, tak jsme dokázali nějakým způsobem upoutat.

-Co říkáš na to, že příští festival bude zase v Ústí?

To je dobře. Já jsem strašně optimista a doufám, že to příště bude zase o něco lepší.

-Jak jsi spokojená s Corsem?

No on je to takovej hrozný panelákoide, že jo. Ale pro tenhle účel se moc hodí a dokonce se mi to začalo i líbit. Je to tady zabydlený, jsou tady ty obrázky a ten plac venku je skvělej, ten se mi moc líbí. Má to tu výhodu, že je to všechno pod jednou střechou.

-Představ si, že proti tobě stojí jakási postava, která se jmenuje DIFSOUŠ. A ty se s ní musíš rozloučit jednou větou a víš, že jí uvidíš zase až za rok. Co bys jí řekla?

Milý DIFSOUŠi, já ti věřím, že se vrátíš, a že budeš hrozně fajn.

Já ti pomůžu. Můžu si také hrát s těmi oblačky? Děkuji ti..., Alice.

Petr Michálek

Milý Babyloňane.....

Mám pro Vás opět další (a podle mého soudu) věcná zpravodajství. Dílny, jak jsme si stačili "ošetřit", se do Tvého povědomí přeci jenom infiltrovaly a začínají se postupně plnit, tj. proběhnou (respektive v okamžicích kdy listuješ DÍf-novinami už vlastně probíhají...) a snad se během nich i něco podstatného narodí, ale....

Tím to pochopitelně nekončí. Babylon je stavba velkolepá a jistou velkolepost, možná spíš velikášství (ze kterého - přiznejme si - mají zatím strach i organizátoři Babylona) si určitě zaslouží. Leč nepředbíhejme událostem, že ta naše Babylónka (čti = věž Babylonská) donutí pana Elohim k tomu, aby komu opět hovořili jedním jazykem. Nicméně za pokus by to stálo, protože podle všech esoterních, kabalistických a jiných indicíí to vypadá, že se ještě leccos dá vrátit zpátky. Takže...

Další součástí Babylona bude také happening, jehož půdorysnou skizzu přinese další číslo tohoto bulletinu, ale již dnes bychom Tě rádi připravili na nejhorší. Totiž, jest třeba po mlžných večerech a inverzních ránech věnovat alespoň nepatrnou pozornost pojímům, které tvoří základní slovník všech Babyloňanů stavějících věž Hospodinovi. Jedná se skutečně pouze a jenom o zlomky původní stély zvané "Ha-eben šel ha-bonjáf šel-ha-mikdáš ve-ha-milím acherim", což jest v českém překladu cca totéž jako "Základní kameny ku stavbě věže a ostatní užitečná slova" ... Je na tobě, zamyslíš-li se nad tím, zda oněch slov není málo a zda snad pro svoji vlastní komunikaci při stavbě věže nebudeš potřebovat termíny další. Tady už se rodí další kousek plánové happeningové dílny a pochopitelně je činěn pokus nenápadnou formou vtáhnouti Tě do věci.

Dovolujeme si ujistiti Tě, že není radno podceňovat předložený slovník, zejména proto, že např. "spolu" se řekne úplně jinak výtvarně, jinak herecky a jinak "martansko-sumersky", kteréžto jazyky, jak se zdá, budou ještě těmi nejsrozumitelnějšími, které budou přicházet v úvahu. Takže pokud nemáš pocit, že jsi znásilňován, (neboť - "necht' nic neplyne násilím" ..., jak praví Písmo svaté) pokus se do zítřka zamysliť se nad obsahem těchto pojmů potažmo nad tím, co vlastně obsahují a jakým způsobem je možno je vyjádřit takřikající nonverbálně, to jest mimoslovně a zároveň zkus také zvážiti to, jaké alší komunikativní normativy budeš potřebovat k tomu, abys dokázal přesvědčit lidojeda, že potřebuješ nůžky a nikoli jeho skalp.....

K slovníku jenom tolik. Narodil se zcela spontánně, byl vysázen v nejjednodušším počítačovém systému T602, seřazen do sloupceového bloku a seřazen vzestupně. Je už jen a jen na tobě, aby sis nejen našel adekvátní výrazivo, představy a asociace, ale zároveň i vnitřní souvztažnost jednotlivých pojmů, z nichž některé jsou ryzími oposity, jiné bratry svých protějšků....

Věrne si, jelikož není důvod k nedůvěře....

A teď tedy ten slovník.....

ano	cheš?	ještě	ne
dobře	chci	mohu	nechci
dolů	já taky	mojenahoru	nemohu
hlava	jak	naše	nerozumím

nesmíš
nevím jak
nikdy
noha
oni
podej
podrž

pomalu
pomohu ti
pomož mi
pozor
proč
rozumím
ruka

rychle
sám
sem
smím
snad
spolu
srdce

špatně
tak ne
tam
tvoje
vím
všichni (my)
vy

a mnoho dalších....

Štřípky / vzkazy / sdělení

Atraktivní Kristýna má bílou kysu a smíšené pocity. Festival považuje za zdroj světla, místo konání festivalu naopak za poněkud černou díru (magistráte slyšíš ?!). A navíc trošičku závidí. (Kristýna).... Závidí totiž chovancům GSL jejich chovatele, chovárnu i chování vůči ostatním účastníkům DÍfSOUše. A její vzkaz pro další ročník ? Nebylo by možná od věci odlišiti od sebe funkce lektorů a porotců, tedy najde-li se tolik ochotných dospělců a fandů.... -jub-

Dovolujeme si upozornit všechny nenechavé zájemce o "poklady" většiny soukromých škol této české republiky, že portfolio těchto ústavů je tvořeno pochřichu především zápalom, neformálností a snahou nešlapat po vyšlapaných kolejkách. --- Český řečeno : soukromý nerovná se ausgerechnet bohatý.

Omezte proto, prosím, své zvidavé návštěvy na minimum, resp. smíte se laskavě nejen s odpovídacím rizikem, ale i s případným zklamáním. Děkuje!!! (pozn. red. = vzniklo jako bezprostřední reakce na skutečnost, že během večerní produkce pana Petra Vaňka v CORSU si pestré a služebníku buicka GSL "kdosi" otevřel cihlou a chvilíčku šmátral mezi střepey bývalého zadního skla a ostatkem interiéru vozidla. Hluboce se mu omlouváme za to, že toho mnoho nenašmátral a přejeme mu z celého srdce, aby jím vynaložené úsilí došlo zasloužené mzdy... -acb-

E et C.... pozor. Nejde o populární skupinu, která by se také měla během festivalu představit jeho účastníkům i veřejnosti hostičtího města. Máme na mysli zkrátka poněkud jinou. Totiž "errata et corrigenda", tj. opravy a úpravy. Předpokládáme totiž, že jste měli již dost času prostudovat si celý festivalový bulletin (tedy nejen to, co se píše o Vašich ústavech a Vašich souborech) a domníváme se tudíž, že jste již na leccos přišli. Rádi bychom tedy upozornili, že jak skloňování slovesa být (tvary jsem a jsme) tak i tajemství shody podmětu s přísudkem jsou známy jak nám, tak samozřejmě i šotkovy počítačotiskářskému, a navíc všichni dosavadní korektoři byli úředně shledáni dislektiky. To pak vysvětluje poměrně hojný výskyt chybiček, které by se mohly stát kamenem úrazu budoucích generací a zejména pedagogů, jimž je jazyk český bližší než blůzce. Sorry plís !!!

A ještě dvě pidi-poznamky. Vynikající básník a spolupracovník Mirka Kovářka zmiňovaný pod poněkud zavádějícím pseudonymem v bulletinovém rozhovoru je ve skutečnosti samozřejmě pan Rotrekl, a taktéž i cvičení, které Mirek Kovářk měl v katolickém duchu podstoupiti nebyla exercisiemi ale ve skutečnosti exerciciemi. Dobře víme, že to víte, ale dovolili jsme si naznačit, že to víte též a že se vám všem tímto omlouváme. (ostatně snažíme se postupně pracovat k dokonalosti, nebo ne....?) -jub-

PROGRAM

Na dnešní den

Corso

Lektorování na téma Babylon	
V sadu idejí 12. ⁰⁰	Junior College Laros Ostrava
Dobytí severního pólu 15. ⁰⁰	Schola Ludus Ústí nad Labem
Obrázky z dějin 16. ¹⁵	Sou. dívčí lyceum Velké Hoštice
Oksfort 17. ³⁰	Sou. gymnázium Havířov

Corso

Blues pro bláznivou holku 20.³⁰ Mirek Kovářík,
Vladimír Mišík etc.

Národní dům (mimo festival)

Rajské občerstvení 21.⁰⁰ Houpací koně, Petr Mička

Na zítřek

Mírové náměstí

Odpoledne Babylonská věž

Obecní dům (Vana)

Dífsouš 17.⁰⁰ Vyhodnocení

Národní dům

Difestivalácký bál 20.³⁰ UTLUČTUMŮRU